

Workshop Polyfarmacie

Door: Prof. R.G.J. Westendorp en F. Opdam, MD

Met het verdwijnen van de kindersterfte en de vooruitgang van de medische zorg op middelbare leeftijd is de uitdaging voor de volgende generatie artsen om op een goede manier zorg te leveren aan een populatie van toenemend oudere patiënten. De zorg voor deze patiënten verschilt ten opzichte van de zorg voor patiënten op jongere leeftijd. Oudere mensen hebben vaak zorg nodig op meerdere terreinen tegelijk. In het huidige systeem moeten we daarvoor langs verschillende specialisten die elk hun eigen beleid maken. Het lichaam laat zich echter niet opdelen in verschillende onderdelen en kan alleen maar goed verzorgd worden als het als een geheel wordt beschouwd. Met name bij het voorschrijven van medicijnen is dit essentieel.

Ouderen worden zowel onder- als overbehandeld. Medicijnen die de cardioloog voorschrijft voor het hart zijn mogelijk slecht voor het beleid dat de neuroloog of de nefroloog hebben uitgezet. In het huidige curriculum komt de specifieke zorg voor ouderen en polyfarmacie nauwelijks aan bod. Co-assistenten vinden ook dat ze onvoldoende zijn voorbereid om op niveau zorg te kunnen leveren aan oude mensen. In deze workshop wordt ingaan op de complexe zorg voor deze groep met polyfarmacie. In een interactieve bijeenkomst worden praktijkvoorbeelden en veelvoorkomende fouten aangestipt. In een polyfarmacie quiz kunnen co-assistenten toetsen of ze voldoende bekend zijn met polyfarmacie.

Over Prof. Rudi G. J. Westendorp:

Rudi Westendorp (1959) studeerde geneeskunde aan de Universiteit Leiden, waar hij ook werd opgeleid tot internist. Hij specialiseerde zich in de epidemiologie en intensive care alvorens hij zich geheel toeweedde op de verouderingsgeneeskunde en vraagstukken verbonden met de verouderde mens. Sinds 2000 is hij hoogleraar Ouderengeneeskunde aan de Universiteit Leiden. Op 1 juli 2008 werd hij tevens benoemd tot executive director van Leyden Academy.

Als wetenschapper probeert hij te begrijpen waarom mensen zich niet aan veroudering kunnen onttrekken. Als arts ziet hij de ongemakken die een hoge leeftijd met zich mee kan brengen: slecht ter been, vergeetachtig en met een beperkt gezichtsvermogen is het voor oude mensen moeilijk om hun rol binnen familie en maatschappij te vervullen.

Toch wordt in toenemende mate duidelijk dat ziekte en leeftijd kunnen worden ontkoppeld. Hij vindt het opmerkelijk dat de kennis van ziekte op middelbare leeftijd veelal niet naar de hoogste leeftijd kan worden geëxtrapoleerd. Een ontrafeling van de oorzakelijke processen is naar zijn mening noodzakelijk om strategieën te kunnen ontwikkelen waardoor wij in de toekomst gezonder oud kunnen worden.